Leto III. V Celji, dné 5. maja l. 1893. Štev. 13.

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega mesca. — Dopisi naj se izvolijo poštljati uredniku v sister frankirani. — Rokopisi se ne vrnejo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja na celo leto 2 gld., za pol leta 1 gld., za četrt leta 50 kr. Naročnina naj se pošlje: Upravništvo „Domovine" v Celji.

„Nationale Beunruhigung" ali „volk in jagnje."

„Nationale Beunruhigung" — to je, vznemirjeni so naši Nemci — „nationale Beunruhigung der deutschen Bevölkerung in Untersteirmark" — tako so pisali nemški listi; ko so nekateri nemški in nemškutarski poslanci z dr. Starkelnom na čelu v Štajerskem deželnem zboru c. kr. namestnika vprašali, kaj misli vlada storiti, da ne bodo Nemci od Slovencev vznemirjeni. Moj Bog, kaj hočejo le ti ljudje? Ali so bolni na živcih ali na pameti? Kaj hočejo R. da jim vlada stori? Kaj se je neki zgodilo? Že lani so nekako tako vprašanje o tej „nationale Beunruhigung" storili na vlado. Pa že lani se jim je namigalo, da se jako motijo, da mislijo, da so Nemci ali nemškutarji na spodnjem Štajerskem vznemirjeni. Pa ker se jim lani ali kdaj že na to jako čudno stavljeno pitanje ni odgovorilo, ponovili so zopet prejšnjo interpelacijo. Zdaj so dobili odgovor, odgovor, kakoršnega niso pričakovali. C. kr. namestnik jim je jako mirno odgovoril, rekoč, da vlada in njeni organi nič ne storé drugega, kakor, da se po postavah ravnajo. To je najboljši odgovor za vlado in njene organe — in s tem bi rada vlada interpelantom in — Slovencem usta zamašila. Če so interpelanteje z odgovorom zadovoljni ali ne, nas ne briga. Mi Slovenci odgovor na mnoge vznemeno, in radi slišimo, da vlada postavno pravičnost nasproti Nemcem in Slovencem obeta. Toda nasproti nadlednemu in predrznemu vprašanju nemškutarske strankе spodnje-štajerske, hočemo tudi mi odgovoriti. Pri celjski komediji — vsaj bojimga imena ne zaslužiti — igra nemškutarska gospoda ulogo volka v basni, kjer nedolžnemu jagnjetu očita, da mu je vodo skalilo. Ko se jagnje opravičí, da to ni storilo, ne poslušta volk opravičenja, rekoč: Če ti ne, pa tvoja mati. — Nemškutarska stranka je od nekdaj gospodovala po mestih in trgih naših, ker je imela močno zaslombo. Od nekdaj je ta manjšina strahovala večino slovensko, ki ni imela take vladne pomoči kakor ona. In ke zdaj nadvladuje volad krivičnih volilnih redov in volad mnogovrstnih podpor že v mnogih slovenskih okrajih, mestih, trgih in vasah! Koliko okrajnih zastopov v slovenskih okrajih je že v nemških rokah! Koliko okrajnih šolskih svetov je volad tega tudi nemčurskih? Koliko je že mest in trgov, kjer je prebivalstvo slovensko, ko imajo v občinskih zastopih vendar nemškutarski matadorji prvo besedo?? Koliko se volad tega pravec po nemško uraduje, čeravno se ima skoro le s slovenskimi strankami opraviti? Vsaj so nemškutarija že po naših vasah šopiri, ker okrajni glavarji tako radi vidijo, da Šupani le nemško pišejo. Ali so mar naši krajni šolski sveti narodni? Le nekoliko. Najvoč je takih, kjer je kakošen vuđji ali manjši Nemec ali nemškutar prvosednik ali krajni šolski nadzornik. Ali morebiti šolska vodstva le slovensko uradujejo? Kaj že?! Ali še c. kr. gospoda slovensko uradujejo? Malo ali nič? Zakaj se pa toraj ta politična stranka nemškutarska tako vznemirja, zakaj vprašuje tako naivno reči?! Zato, ker mana naroda slovenskega na spodnjem Štajerskem ni še popolnem poneučena, ker vlada poseben očitno vendar le ne stoji na strani nemškutarjev, ker le bolj skriva kaj storí, in ker ta stranka, kateri se prav dobro poda naša pritika o volku v basni, nikdar naščena ni. Ima namreč vse ustanove in urade le nemške v Mariboru, Celji in Ptuji, kjer je res vse nemško; ima vrh tega nemške kole že v Slov. Bistrici, Slovenjgradcu, Konjicah, Mariboru, Laškem trgu, skoro čisto nemška kole v Brežicah, Ormožu, sv. Lenarta, Šoštanju in drugod. A ker so, vendar po nekaterih šolah že nekoliko slovenske ofi. n. pr. v Ljutomeru, jih to strašno jezi. Rada bi imela že v čisto slovenskih trgih, kakor Ljutomer, Brežice, Šoštanj, za 10—15 nemških (?) otrok svoje poneučevalnice, katere naj bi Slovenci na ukaz vlade v lastno škodo in sramoto plačevali. — Ker si pa c. kr. deželni šolski svet vendar le ne upa pravici očitno v obraz biti — — zato se pritožuje. Ta gospoda bi rada slovenskim učiteljem ponujala jedeteve grote, da bi vsaj na lastno pest otroke poneučevali in slovenščino zanemarjali. A ker nočejo zoper zdravo pedagogiko in zoper lastni narod delati — jetijo se od leta do leta v deželnem zboru in z nova ponujajo jedeteve grote, kakor „Informacje", da bi vendar kaj storili — da bi kde peli Bismarkovo „Das Vaterland muss grösser," itd. Kajti z nova sta se pritoževala poslanca Kokošinek in Starkel, zakaj nima že vsak spodnještajerski trg nemške kole — a naša slovenska poslanca Robič in dr. Dečko sta je dobro zavrnila. Hvala in čast jima!

Nekaj vroka imajo pa le nemškutarski poslanci, da se pritožujejo. Slovenci namreč včasih zmagajo, da nam vlada ni naspotna, pri volitvah okrajnih ali občinskih, včasih si tudi ustanovimo društvo ali posojilnico, odpremo tiskarno, tiskarno, izdamo knjigo ali časopis slovenski. To pa vse jezi naše nasprotnike, pa grado in interpelirajo — češ, vlada, ti bi morala to zabraniti. Ti ljudje v svoji strasti ne pomislijo, da vlada ne sme biti turški paša, da se mora ona samo najprvo po postavah ravnati, da kaj tacega ne sme zabraniti, kar si Slovenci po postavai poti priboriemo — že tudi z velikim trudom — in zoper veliko jezo vseh nemškutarjev. Ne udajmo se!

LISTEK.

Deset milijonov.

Novela, spisal Marcus Jokai. Posloveni D. H. (Konec)

Robertsonu so se takoj odprle oči, da je indan. Pobral je svoje orodje in zbežal po otoku, španjolski pomorčaki pa za njim. Podili so ga kakor divjo zver. Robertson je slišal krik svojih preganjalcev in želel se mu je, kakor da bi duhovi posnorjenih tovarišev vpili za njim in zahtevali svoje delež. Obupan bežal je dalje. Oh, na cilju in spodbeti, je pravec! Morda se že reši, najti celi dan so ga iskali, ne da bi ga bili našli.

Ker ga po naravnem potu niso mogli dobiti v past, izmislili so si zvijačo. Pustili so prazen čoln v luki, v kterega obišči se je nekaj pomorčakov skrilo, ki so prešali nazaj, ladja se je odpeljala po morji. To se jim je obnesalo! Robertson zapazi praznen in osamljen čolnič v luki, splava na počino, za kterо je čepel in se spusti vanj.

Preganjalci njegovi pa za njim! Dva je takoj ustrelili, tretjega je zaklal, že le četrti ga je smagal in na tla vrgel, kjer ga je takoj povezal; za to pa je odvezljal za ladjo.

Pajeko, kapitan za španjski ladji dal ga je pripeljati pred se in mu je takoj v prvem trenutku povedal, da vé za njegovo skrivnost.

„Če že vse veš, kaj me pa še izprašuješ?" odgovori ma ropar.

„Saz bi le že rad zvedel, kje da imaš skrit ukradeni zaklad?"

„Tega toraj že ne veš? Prav je, ker tudi nikdar zvedel ne boš".

„Ali tvoje življenje je v mojih rokah".

„Pripravljen sem na smrt."

„Pomisli, da sem Španjolec in da mi ni nemana inkvizicija!"

„Prav je, pa je poskusi!"

„Nikari tako, kapitan! Povejte rajši, kam ste skrili zaklad in mojo častno besedo, da vam hočem naklonitti zanj krasno nagrado. Najmanj stotisoč dolarjev vam ne odide! Če pa ne poveste, dam vam jih pa stotino z bičem! Izvolite si, dve uri imate časa. Dve uri boril se je Robertson sam s sabolj. Stotina z bičem! Pusja ilaka, to ni naslednost, posebno pa že ne tako prevzetnemu možu, kakor je bil on, kterega se ni še nikdo brez kazni dotaknil. Grozno, strašno. Čez dve uri rekel je, da jim bo vse pokazal, kje da je zaklad, naj ga le na obali poljejo. Komaj pa je v čoln sedel, mu pride zopet na misel, da bo tako po neumnosti moral zaklad prepustiti drugim, zarad kterega je tolikanj ljudi spravil v večnost in da bode z zakladom vred zgubil ženske, ktere pa nikakor pozabiti ne more. Premišljevaje kaj bi storil, skoči v morje. „Oho, tako se nismo zmenili! vsklikne Pajeko ter za njim plane. Že le na dnu morja ga je vjel. Zgrabil ga je za lase in se je z njim zopet na povrhje dvignil. Ondi so ga vže drugi pričakovali in iz novega zvezali.

„Vidiš, da mi niti na dnu morja ne vidiš!" dražil ga Španjolec. Robertson se je penil od jeze. Glavo si je hotel razbiti. Videč, da z golo nič ne opravi, zapel je drugačne strune. Obljboval je pomorčakom velikanska darila po stotisoč dolarjev, če ga oproste in kapitana umorí.

To je bilo pa kapitanu vendarle predebelo; človek zdel se mu je jako nevaren. Zato mu je zamašil usta. Kaj mislite, ljudje za dobro plačo vse storí, kaj pa še le za stotisoče dolarjev.

Na to ga je dal kapitan privezati na klop, prinesti bič in mu jih odštetí petindvajset gorkih.

Robertson je rujovel kakor lev!

„Spustite — me — me — bom povedal! Na drugo stran otoka se peljimo, ondi je!"

Ondi je Robertson vedel za luko, v kateri je večkrat pri svojih prejšnjih vožnjah polno tistih ladnih in ljubeznivih živalic zašel, kterim mornarji „morski angeljčki" pravijo, navadni

Celjske novice.

Vse cenjene p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali položni list poštne hranilnice, uljudno prosimo, da blagovole naročnino poslati, da ne nastanejo kake neprijetnosti.

(**Interpelacija.**) V dež. zboru interpeliral je dne 2. maja dr. Dečko zaradi nekorektnega razpisa volitve v okrajno bolniško blagajno celjsko. — Namestništvo je radi tega volitev sistiralo. — Res žalostno, da se moramo Slovenci tako boriti za vsako trohico. Pa pravica mora zmagati!

(**Mestni zastop celjski.**) Ni ga mestnega zastopa, ki bi znal sam sebe tako hvaliti, kakor naši nemškutarski mestni očetje. V vednem strahu, da bi znali kedaj pri pametnih meščanih ob veljavo priti, se v svoji „vahtarci“ naprej in naprej poveličujejo. Če pa pogledamo na njihova dela, ne najdemo nikjer nič. Mesto Celje ima tako lepo lego, da bi bilo lahko shajališče premožnih tujcev. Ali kdo bo stanoval v mestu, ktero nema vodovoda? Kakšno smolo smo imeli pretekle dni z vodo, ko je vladala suša! Kakšna so naša stranišča? Tujci, ki pridejo v naše hotele, se čudijo. Naši hotelirji niso krivi. Oni si ne morejo pomagati, ker nimajo vode. Vedno se bahajo z mestnim parkom. Ali Bog se usmili, kakšen je prihod k temu parku po kapucinskem mostu. Tacega mosta bi se še kakošna vas sramovala. Ali ni denarja? O pač! Ko so preteklo leto čutili, da Slovenci nameravajo nekaj zidati, hitro so kupili Guggenmoosovo posestvo za drago ceno 90000 gld. In zdaj ne vedo, kaj bi počeli, ker se jim ta denar ne obrestuje. Dolgovi in zopet le dolgovi! Na okrajni zastop so vedno zabavljali, da ne skrbi za ceste. Toda, kdor je bil v pretekli suši v Celju, ve, da so se vlačili grozni oblaki cestnega prahu, da so si po ulicah hodeči morali z robci usta tiščati. Ali nima mestna občina par vinarjev, da bi se ceste škropile? Hiše so že tako prašne, da se kmalu napisi ne bojo poznali. Mestni očetje pa zato nemajo oči. Oni imajo bolj važne skrbi. Oni morajo premišljevati, kako bi zabranili posojilnici, da ne bi na Raitharjevem posestvu svoje hiše postavila. Prišel bi denar med ljudi. Zidarji, mizarji, ključavničarji, kovači, tesarji in kamnoseki bi zaslužili lahko lepe tisočake. Ali celjskim mestnim očetom to ni prav in zato raste naprej in naprej revščina med obrtniki. Le tako naprej! In celjski obrtniki pa z večine klečeplazijo pred tem mestnim zastopom, ki jim brani kruh. Le naprej! Kedar pa vam bode želodec lačen, tedaj si pa z „nemško vahto“ zabelite svoje jedi in siti bodete. Le nemško in nemško, pa bode vse srečno, če bode prav trebuh prazen. Dva izvratna inženirja sta prevzela koncesijo, da bi začela delati za železnico iz Polzele v Kamnik. Ta železnica bi celjsko mesto podvojila. Prišli bi tujci, kranjski živinotržci in prišel bi denar v mesto. Celjski mestni zbor pa obeta, da se bo branil te železnice, ker se bojijo, da bi kranjski Slovenci bolj pogosto prihajali v Savinjsko dolino in v Celje. Le tako naprej! Vi celjski obrtniki pa vzemite kadilnice v roko in kedar se vam bo slabo godilo padite v prah na kolena pred temi mestnimi očeti in kličite jim: Slava, večna slava Pepi Rakušu in njegovim somišljenikom!

(**Neznašna ulica v Celju**) je Graška cesta. Človek misli, da pride v kako zapuščeno madjarsko vas, če pride od vojniške strani v mesto. Ravno pri mostu, kjer se stopi v pravo mesto, bi se pričakovalo, da se bo pokazalo pred očmi čedno mesto Celje. Namestu tega pa udegeče v nosu neprijeten duh. Na desno pa ugledamo pred usnjarsko delavnico Žana Hermana velikanske kupe smrdečega in nesnažnega črevla, ki so podobni kakemu kmečkemu gnojišču. Gospod Herrman ima gotovo posebne pravice do tega gnoja. Vprašamo pa, ali se res ne da taka nesnaga iz srede ceste odpraviti. Kolera je pred vratmi. Celjski mestni urad je videl lansko leto vsako stranišče v Celju; ali ga ti kupci niso v nos dregnili. Okrajno glavarstvo celjsko je dalo lani živalske kože, ki so bile nekemu usnjarju v Braslovče poslane, kar sežgati. Tukaj pa se trpi gnoj na cesti.

(**Umrl je**) dne 27. aprila č. Dominik Čampa, brat kapucinskega reda v Celji v visoki starosti 81. let. Ranji bil je 53 let in nekaj mesecev ud kapucinskega reda. — Ravno ta dan je tudi umrl nadepolni mladenič Josip Ogradi, dijak osmega razreda tukajšnje gimnazije. Bil je blazega srca in zelo prijazen proti vsakemu. Celjski opat mil. gosp. F. Ogradi, bil mu je stric.

Spodnje-štajerske novice.

(**Deželni zbor štajerski.**) Seja dne 22. aprila je bila še nekoliko bolj zanimiva kakor prejšnje. Nemški poslanec dr. Starkel je interpeliral namestnika, zakaj ne odgovori na interpelacijo stavljeno 17. septembra l. l., glede vznemirjenosti nemškega prebivalstva na spodnjem Štajerskem, nastale vsled baje očividne naklonjenosti vlade napram slovenskim težnjam. Namestniški svetovalec dr. Lautner, kot zastopnik vlade je obljubil, da predloži interpelacijo na pristojnem mestu. — Poslanec Koller je potem stavil važni predlog, naj se podržavi južna železnica. Nasvet je prav dobro podprt z gospodarskimi in gospodarsko-političnimi razlogi, a vender je malo upanja, da bi se kaj doseglo. — Zbornica je potem vsprejela predlog o nakupu nekega posestva na Slatini, in predlog o ustanovitvi mlekarskega uzornega zavoda na gorenjem Štajerskem. Troški za to so sicer veliki, a ker bo prebivalstvu zavod v korist, jih ni obžalovati. Rešile so se še nekatere osobne zadeve in prošnje raznih učiteljev, učiteljskih udov in sirot. V nadaljnih sejah se je dovolilo 100.000 gld. kredita deželnemu odboru, da bode — kakor smo že omenjali zadnjič — posojilnice podpiral. Izdal bode navod, kako naj se male posojilnice snujejo po načrtu Raiffeisena, naložil deželnemu uradniku, da bode hodil snovat in nadzorovat od dežele podpirane zavode. Bog ve, ali bode dotični navod izdal tudi v slovenskem jeziku; dvomimo. Naš poslanec gosp. M. Vošnjak je pri tej priliki govoril o slovenskih posojilnicah, dodal časa primerni nasvet, ki se je tudi sprejel, da bode deželni odbor gosposko zbornico prosil, naj ne zavrže sklepa poslanske zbornice, po katerem naj bi bile posojilnice oproščene 2% pristojbine plačevati od hranilnih obresti. — Železnice nove se bodo zidale, in sicer od Spod. Dravograda do Velenja in od Grobelnega na Slatino — slednja toda le pod tem pogojem, ako se bode tudi na hrvatski strani dovršila proga na Krapino. — Deželni zbor se je nadalje posvetoval o vinorejski šoli v Mariboru, o lovskih in ribarskih stvareh, o podpori za nove vinograde z amerikanskimi trtami, o šolstvu, o živinarstvu, o zdravstvenih zadevah, o kmetijski šoli v Gratenhofu i. t. d.

(**Premembe pri č. duhovščini**). Č. g. J. Wolf, provizor v Zabukovji, imenovan je za župnika iste župnije.

(**Podružnica ciklo-slovenskega obrtnega društva za Št. Jurij ob juž. žel. in okolico**) zborovala bode v nedeljo dne 7. maja ob 3. uri popoludne v gostilni gospoda Černovška. — Podružnica sv. Cirila in Metoda pa v nedeljo 14. maja pri „cestnem Jožeku“ obhaja svoje zborovanje.

(**Davkarski kontrolor**) g. A. Grejan, je imenovan za Laški trg, gosp. davk. adjunkt J. Mesten za Celje, od koder je gosp. adjunkt J. Pernovšek premeščen v Šoštanj.

(**Podružnica sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico**) zborovala je v nedeljo 30. aprila t. l. na Dolu pri Hrastniku. Gospod podpredsednik župan Ferdinand Roš otvoril je zborovanje točno ob 3. uri popoldne in pozdravil navzoče. Domači gospod župnik Anton Fischer izraža veselje nad tako obilno udeležbo zborovanja in prav prisrčno pozdravi vse zborovalce. Na to pa sta govorila gg. Dragotin Hribar iz Celja in pa kaplan trboveljski P. Gregorec. Oba kazala sta, da družba ne dela razpora, kakor nam očitajo nasprotniki, temveč le gleda, da ohrani otroke sv. veri in slovenski narodnosti. Navajala sta mnogo zgledov in dokazov svojim trditvam. Ljudstvo je bilo navdušeno in prepričano, kar je dokaz to, da je nad 70 članov zopet pristopilo, ki so takoj vplačali svoje zneske. — Res od srca moramo biti hvaležni preč. gosp. župniku trboveljskemu P. Erjavcu, ki tako lepo skrbi za razvitek te podružnice in ki se ne straši ne truda ne dela za dobro stvar, katera že rodi dober sad.

(**Poboj.**) V soboto dne 29 aprila zvečer pili so skupno trije piskrovezci Martin Szagmar, Martin Miláš in Pavel Ptušík, vsi trije doma iz komitata Trenčin na Ogerskem, v krčmi pri Mihaelu Pilihu v vasi Trnovlje pri Vojniku. Ptušík od pijače omamljen se vleže na klop za mizo in zaspi. Martin Szagmar to zapazivši se spečemu pridruži in mu hoče pobrati iz žepa denar, da bi krčmarju plačal račun. To vidi počenjati tam navzoči gost Martin Pilih, kmečki sin, in posvari Martina Szagmarja radi njegovega ravnanja. Martin Pilih in Szagmar se zaprela. Szagmar potegne mej razporom svoj žepni nož in pahne ž njim M. Piliha v levo stran vratu tako silno, da mu je srčno žilo odrezal. Ranil je tudi krčmarja Mihaela Piliha na desni roki, ko je ta miril. Martin Pilih se zgrudi na tla in čez nekoliko časa izdihne svojo dušo. Čez dve uri potem prihiteli zdravnik dr. J. Riebl je le zamogel potrditi, da je Mihael Pilih popolnoma mrtev in da nobena še tako hitra zdravniška pomoč, bi ga ne bila rešila smrti. Szagmar je po svojem zločinstvu vbežal, pa bil kmalo prijet od nasledovalne patrole vojniških žandarmov. Ti peljali so ga v Celje in ga izročili okr. sodišču.

(**Brezplačni viničarski tečaji**) so od 1. do 7. maja na Borlu pri Ptuju in od 4. do 11. maja v Pišecah pri Brežicah na dotičnih deželnih trsnicah vsakoj od 9. do 12. ure dopoludne.

(**V Halozah**) ima država rezalnico in trtnico amerikansko v Borlu in poskuševalni vinograd v Hrastovcu nad Zavrčem na posestvu gosp. Vibenerja s Ptuja. Vse te nove vinograde ima g. Fr. Matjašič, ki se ponaša s prav dobrimi vspehi pri gojitvi in cepljenji amerikanskih trt.

---

ljudje jih pa zovejo požrešne morske volkove.

Dospevši tjekaj, je vže od daleč slišal tisto zamolklo grčanje, kterega ta pomorska pošast pod vodo napravlja. Bistro oko njegovo je pa takoj spoznalo velikanskega volka pod vodo prežečega na plen.

Čoln za prevoz iz ladije na suho stal je pripravljen, mornarji posedli so k veslom. Robertson stopil je pa vklenjen iz ladije. Komaj da je postavil jedno nogo nanj, spodrine ga vže izpod sebe in se tisto minuto med čolnom v vodo pogrezne.

Kakor blisk plane vajen potapljač za njim in ga res še vjame, preden sta na dno prišla; niste še dve minuti pretekli, ko se zopet obeh glavi nad vodo prikažete. V tem hipu pa nastane na ladiji grozen krik; videli so velikanskega morskega volka, kako se je po bliskovo hitro za obema vrgel. Nekoliko na stran se je nagnil pod površje dospevši, dolga vrsta zob se je pa zasvetila izpod vode, kakor bisernica.

Kakor bi bil trenil, dvignila sta se oba v sledečem trenutku visoko iz vode; grozni volk ju je h krati popadel. Potapljač je zakričal. Robertson pa ne in vže naslednji trenutek zginila sta oba pod vodo. Rudeč val, ki se je na vse strani razširil, svedočil je preočitno, kaj da se je med tem na dnu morja godilo.

Morski volk pogoltnil je tajnost desetih milijonov.

Kako so iskali po Saiganu, vsega so skoraj preobrnili, našli pa vendarle nič!

Guverner Marijanskih otokov, Medinilla, poslal je šeststo vojakov na otok, ki so ga preiskovali od konca do kraja. Leta in leta preiskavali so ga na to vse križem, toda vse zastonj! Potres, ki je nekaj let pozneje otok skoraj popolnoma predrugačil glede njegovega površja, speljal je tudi kodournik na drugo strugo in Robertson, če bi mu bila osoda preroka Jona mila — bi sam ne bil več svojih desetih milijonov našel, tako se je sprevrglo skalovje.

Gorostasni zaklad, nahaja se še sedaj ondi in marsikteremu mornarju ondi stikajočemu beli lase. Naj ga išče! Okoristil se do danes še nihče ni z njim.

Koliko ljudi zgubilo je svoje življenje in zveličanje zavoljo teh desetih milijonov in koliko mornarjev, ki se vozijo po Velikem morji ob iztočni strani Azije, ne more spati zarad prekletega zaklada na Saiganu.

Ta povest bi ne bila, kdo ve kaj vredna, če bi si jo bil kdo izmislil. Kapitan Basond v svojem popisu popotovanja okoli zemlje točko za točko dokazuje, da je resnična.

tujce, gotovo znamo tudi za domačina. Ne bodem velko govoril, ker je prostor pri Vas tako omejen. Želim le, kdor se hoče prepričati o resnici mojih besedij, naj pošlje po cenik izdelkov k gosp. Josipu Vertiču, županu v Bistri pri Borovnici.

Iz Šmartina pri Litiji. (Mesca maja.) Po dolgi zimi vzbodila se je spoznala in ž nje tudi naše pevsko društvo, ki radi zaprek ni prej nastopilo. Bali nate bili smo tombolji prosvetečeni z izborim programom. Vsprored obsegal je različne mešane in moške zbore. Tudi drukvenii tamburaši udarjali so nekaj točk. Izmed kvartih mešanih zborov očarali ste pesmi B. Ipavca „V dolinci" in J. Bartlna „Oj planine" celo občinstvo, zato ste se morali na splošno odobravanje radi dobrega poverka in točne dinamike poneviti. Da je pa spleh zbor tako dovršeno pel, gre na čast požrtvovalnosti gdč. pevk ter pevovodji učitelju J. Bartelnu, zato je tudi po vsej okolici poznat kot dovršeni zbor. Kakor mešani zbor, pel je tudi moški zbor prav ubrano. Lepo glasili so se v pesmi „Kolo" iz 16 čvrstih grl, donoči možni basovi, ter končali veličastno zaključek zbora „Pobratimije", kteri je vglasil g. pevovodja, kraal je tenorov samospev. Izmed točk moških zborov bil je pravi biser čveterospev „Oj z Bogom". Pel ga je čveterospev, gg. bratje Alojzi, Franjo in Feliks Rus ter Fr. Hauptman tako izborno, da smacega petja že dolgo niemo slišali. Izvrstno zabaval je nas tudi ob enem g. učitelj Zvirc, kteri je v šaljivem nastopu „Brivec" svojo ulogo res prav izborno rešil, zato je pa tudi šel burno pokvalo in moral nekaj kupletov pridjati. Društveni tamburaši udarjali so „Jadransko morje" in „Venec slov. pesmij", tako vrlo, da jim enomo na lepem uspehu le čestitati: zato le vrlo in vztrajno naprej! Vsaliico počastilo je s svojim prihodom mnogo tujcev iz Ljubljane, Vaf, Zagorja. Kakor vselej je bilo tudi to pot Litijsko občinstvo častno nastopano. Mnogobrojna udeležba naj bode društvu v dokaz, da ve občinstvo ceniti njega nastope zato previtaj se tudi v prihodnje ter rasti in živi v čast in slavo šmartinski dolini. ?

Književnost.

(Kmetijske gospodarstva.) Učna knjiga za kmetijske šole ob jednem priročna knjiga za praktične gospodarje. Spisal Viljem Rohrman, pristav deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu. Celje 1893. Tiskal in založil Dragotin Hribar. Velika osmerka. Str. 129. Cena 50 kr. (s poštto 55 kr.). O tej novi velemaniivi prikazni na polji strokovne kolske literature hočemo prihodnjič obširnejše osmo prinesti.

(Pomladni glasi.) Pozvačeni slovenski mladini. III. Uredil Alojzij Stroj. V Ljubljani 1893. Založili sotrudniki. Tiskala „Katoliška tiskarna". Str. 100. Cena mehkovezanemu izvodu 20 kr., tedovezanemu pa 30 kr., po pošti 5 kr. več. Lepa knjižica se priporoča slovenski mladini v koristno in zabavno berilo.

(„Stanley in njegovo potovanje po Afriki" je naslov knjižici prepovedne vsebine, katero so založili J. Blasnika nasledniki v Ljubljani. Cena 20 kr., s pošto 5 kr. več. V kaj lici opisuje se, kako je Stanley iz revnega dečka, ki se je klatil po svetu, postal znamiten mož in vse njegove dogodbe v Afriki. Knjižica bode dobro došla našemu ljudstvu ter jo je vredno omisliti, posebno, ker je ona jako zicka.

(Wolfovega slovensko-nemškega slovarja) je izšel tretji sešitek. Ta obsega besede od „doskočiti" do „govorica". Na ovitku se razjasnjujejo kratice in pripomnja naznanja, da bodo obširnejše pojasnila o uredbi in osnovi tega slovarja pridejana zadnjemu sešitku prvega zvezka.

(„Izvestja" muzejskega društva za Kranjsko.) Znano je, da je muz. društvo za Kranjsko v svojem letnem občnem zboru dne 23. jan. t. l. sklenilo izdajati izvestja, vsaka dva meseca po en sešitek. Po tem sklepu izšel je le drugi sešitek „Izvestij", obsegajoč razprave iz domače zgodovine, katerim je urednik arhivar gosp A. Koblar. Starinoslovska spisa sta že objavljena, spis g. prof. S. Rutarja o „grobovih z Gore pri Šmarji" in spis starinoslovca g. J. Pečnika o ondi najdenih izkopinah. Obria g. direktorja I. Šubica in dve fotografični porjemi, ena g. Ga-

stava Pirca in ena g. dr. Fr. Lampeta, pojasnujejo razpravi. Sestavek „slovenska imena v starih listinah" je pa priobčil g. J. Scheinigg v Celovci. Zgodovino kranjskih cerkva opisuje „dvobtinice in furlanskih arhivov", katere priobčuje g. A. Koblar in so zelo važne za zgodovino župnij v raznih stoletjih. Razprava g. S. Robiča je pa narazvoljene vsebine, o „kranjskih malovrih", katera kaže vsaeh znanstvenega raziskavanja po raznih krajih Kranjske, ozirnje se posebno na skupno Savinjolobskih planin. Poleg tega imata še sešitka kratka poročila o društvenih storih, predavanjih, starinskih izkopinah in o onih literarnih delih, ki se tičejo Kranjske ali pa sosednih dežel, dalje o pridobitvah za deželni muzej Rudolfinum in imenik onih drušeb in društev, ki občujejo s kranjskim muzejskim društvom. Mej malimi zapiski zanimalo bode bralce najbolj poročilo g. prof. S. Rutarja iz Italije in poročilo o grobih, najdenih na Sopoto cerkvijo v Kranji, ko so kopali na klet. Mislili so z prva, da so ti grobi iz francoske dobe. G. J. Pečnik pa, ki je prišel to najlepe pogledat, je uvidel, da so grobi iz halštatiske dobe. Nadaljno razkopavanje je vodil on sam in pokazalo se je, da je bila obolica kranjskega mesta obljudena že pred rimsko dobo. — „Izvestja" muzejskega društva torej v novič topio priporočamo vsem prijateljem domače zgodovine.

Loterijske številke
izvučane dne 29. aprila 1893.

Trst: 6, 35, 53, 48, 73.
Linc: 24, 56, 69, 60, 64.

Vožni red na juižni železnici,
veljaven od 1. maja t. l.

Odhod iz Celja proti Dunaji. Brzovlak ob 1. uri 47 m. ponoči in ob 1. uri 45 m. popoldne; poštni vlak ob 5. uri 24 m. popoldne in ob 3. uri 10 m. ponoči; lokalni vlak ob 6. uri 25 m. zjutraj; mešani vlak ob 8. uri 45 m. dopoldne.

Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 26 m. popoldne in ob 4. uri 18 m. zjutraj, poštni vlak ob 10. uri 20 m. dopoldne in ob 3. uri 31 m. zjutraj; lokalni vlak ob 6. uri 30 m. zjutraj in ob 8. uri zvečer do Zidanega mosta; mešani vlak ob 3. uri 40 m. zvečer.

Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 29 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 20 m. zjutraj in ob 10. uri 4 m. dop. ter ob 3. uri 20 m. popoldne.

Odhod iz Pragerskega proti Ptuji itd. Brzovlak ob 3. uri 35 m. ponoči; osebni vlak ob 9. uri 37 m. dopoldne in ob 8. uri 10 m. zvečer.

Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 4. uri 55 m. zjutraj in 5. uri 50 m. popoldne.

Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 6. uri 20 m. zjutraj in 7. uri 35 m. popoldne.

Odhod iz Rogatca v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri 12 m. zjutraj in 1. uri 30 m. ter ob 3. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Poljčan v Konjice ob 10. uri 25 m. dopoldne in ob 4. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Konjic v Poljčane ob 6. uri 30 m. zjutraj in 1. uri 10 m. popoldne.

Gospodu **Antonu Zmrzlikarju,**
sadičičarju pri cv. Frančiška Ksaverija.

Potrijujemo, da Vi niste pisali, ne dali kakega povoda notici o orglanja in petju pri vaši farni cerkvi.

Uredništvo „Domovine".

Prošnja do slovenskih posojilnic.

Rodi sestavo **„Letopisa slovenskih posojilnic"** za „Zvezo" potrebujem računov vseh teh zavodov; toda veliko mi jih še ni došlo; zato ujudno zaraje prosim.

V Krškem, 30. aprila 1893.

J. Lapajne.

Zahvala.

Podpisani odbor čuje si v prijetno dolžnost zahvaliti se vč. g. dravnemu poslancu dr. L. Gregorcu, vč. g. Fr. Lokšeju, prelatu na Ptujski gori, g. Dragotinu Hribarju, tiskarju v Celji in vč. g. Al. Kosu, župniku v Šmartnu na Ipsi krajku in sploštnim gosposvetu; g. dr. J. Rozina, ak. vse kapar naumovni trud, katerega je imel o podobnem nabiti oblatnice, kaji je njeno se je v prvi vrsti zahvaliti, da se je igra takoreč vse poizkoravanja tuje izvrbila. Zahvaljujemo se pa tudi vsem p. n. gospodom, gospodičnam, mnogim in dekletom, kateri so kakoršnkoli pripomogli, da se je letni zbor nabega društva dne 23. aprila t. l. tako sjajno izvršil. V vsaki naši, da bo njih trud rodil obilni sad, klibeno vsem: „Na skorajšno veselo svidanje!"

Odbor kat. slov. polit. društva „Edinost" v Vipavi.

Zaupni mot v vsaki fari.

Vsleedsko, da ta ist. stoletja obstoječe, pravno izvrstno sredstvo je spotoma vkrajnje domače domačinom podaja (prvotnosti zaklad izsala. Iz 20 milijonov kraut, frgle glavni odbel je na Dunaji, kaje je centralni kraljevo privilegiranu ter je pod vrhovno nadzorstvom visoke c. kr. držene vlade v čegar vsestranski primano blagoslovno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, posiljalo v vsaki fari po jedenaje mnogoma malo z takoj, poslovnali redje razdajanje tega podjetja v dotičnem kraju.

Kazamo, da ne v domačevanem obiru popolno zaupanje vkrajnje cenba, kaje si želje pridobiti vsebno razloži postranski zaslužek za mnogo let, blagovolje naj pod znamko „BR.296. Gros pomagačel" bel pošvrdeti. (14) 10—2

Za šolete! — Za prvi majnik!
Priporoča
trgovina papirja Ad. Dragotina Hribarja v Celji
srakoplove in **NOVE zmaje**
(Luftballone) (Drachen)
po 5, 10, 15 kr. 20 — po 10, 15, 20, 30, 40 kr.

Otvoritev vrta.

Slavnemu občinstvu ujudno priporočam svojo gostilno z lepim vrtom in kegljišem

„pri skalni kleti"
(Felsenkeller).

Postrežem z dobro kuhinjo, izvrstnim vinom in priznanim Kukec-ovim pivom.

Za obilni obisk se priporoča

Viktorija Podpečan,
(62) 1 gostilničarka.

Preselitev.

Ker so v Kolodvorski ulici podrli hišo št. 11, v kateri sem opravljal 18 let svojo **urarsko obrt** preselil sem se v

Novo ulico št. 4
(Bauplatz Nr. 4)

v zalje hotela „Stadt Wien",

ko ni dobiti v oni ulici obrti primernih prostorov.

Priporočujoč vsem svojim čestitim naročnikom tudi v novih prostorih svojo zalogo (62) 2

izvrstnih žepnih in stenskih ur,

omenjam le, da prodajam sedaj tudi one lepe in umetno opisovano slepečo blago, ki je vsled razpošiljanja izvrstvenih cenikov iz Dunaja in Linca postalo tako priljubljeno po zares tudi cenil in sicer imam v zalogi: srebrne cilinder-remontoir ure po 6 gld. in više, srebrne sidrne-remontoir ure po gld. 8·50 in više, srebrne sidrne-remontoir ure s treni zvehnini pokrovi po gld. 9·50 in više.

Z velespoštovanjem

M. Strauh,
urar v Celji, Nova ulica St. 4.

Adolf Hauptmann
tovarna
oljnatih barv, firnežev, lakov in klaja
v Ljubljani (14) 10—4

Josipina Šumi v Ljubljani

priporoča svoje

največjo zalogo navadnih do najfinejših trgovskih sladčic.

Lepo, zdravo blago.

Razne droge v to stroko spadajoče izdeka kakor: **predmeti za okrašanje miz, svečic, rož, vsake vrsti** tudi lepih zelenkastih barvah.

Izdelka primerna za prodajo je najcenejši in najtrajnejši izdelek.

Za poletni čas zdravo in dobro pijačo: **malinovec** (Himbeersaft) limonini sok (Limonensaft) liter 80 kr., pri veljnem naročilu cenejše.

Konpet, vkuhano sadje, sadlin, salsa malinski in marelini. (60) 5-1

Navelin zvrstjem izbor, postrelba zelena. Blago ročnaa je dovrsi cesi, izbor je sladkor.

Na zahtevanje poštijem cenike.

Zdravila za živino.

Skrbna rešilna tinja za živino,

za konje, rogato živino, ovce in prašiče itd.

Izbi se skoro **40 let** z najboljšim vspehom vsikana po živeh, ako **živinec na mazajuta, slabe prebavljaja; slabijaje izbe** in nazaja, da krave daje **vel mleka.**

Zamotek s rabilnim navodom vred velja le 30 kr. 3 zamotkov s rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri **prehlagu, ši, slepljenje v boku, v krilu, otekanje nog, mehnatijih ali nagnek itd.**

Steklenica s rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 3 steklenice samo 4 gld.

Ta zdravila za živino se dobijo v

lekarni Trakóczi-ja

v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljajo.

(37) 10—1

Strune za citre, gosli in kitare vsaki najboljše vrste iz tovarne **Kochanek in Dengl** priporoča

trgovina D. HRIBAR v Celji.

Zaloga specerijskega blaga

MILAN HOČEVAR

Celje, Grška cesta, 1

Izvrstna zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, riža, finega olja, jedilnega olja, masla, sirnjaka mesti, rama, čaja, vina v buticijah, vrstne sirove sliverke, kranjskega brinovca. itd. itd.

Banatska pšenična moka.

Pujska semena

kakor: detelnjaga štajerske in lucerner, travnega sa rudeve in zelne njive, rukatnega korenjevega itd. (35) 15-6

Koruzo in ovsa.

po najnižji ceni za drobno in debelo.

Na prodaj

je iz proste roke

hiša št. 71 v Kostanjevici

na **Bogenštiki velikih cesti** s prostornim dvoriščem in gospodarskimi poslopji in s velikim vrtom, kateri bi se tal upotrebiti tudi za stavišče. Hiša je sazenadstropna, zidana, s opeko pokrita; obsega v pritličji tri sobe, dve kleti, shrambo in kuhinjo, v prvem nadstropji pa pet sob ob shrambo in kuhinjo. Hiša je jako pripravna za gostilno in to tembolj, ker se je ista pred tisi izvrstnja v tej hiši gostilničarka obrt in ker je promet na Zagrebški velikoj cesti jako živahen.

Kvenkalni kupec mogel bi tudi kupiti posijlim, spadajoče k temu posestvu. Oprosnja se tudi na to, da naši prvo nadstropje to hiše tejo najemnine. Natančnja pojasnila daje c. kr. notar **Mašl-vovčik v Kostanjevici.** (39) 1

Štefan Boucon,

stolar

Grška cesta štev. 22, Celje

se priporoča za najrazno vsakovrstnega v njegovo stroko spadajoča dela. Prevzema tudi v popravo a samo sil lico pletene in druge stole. — Cene nizke, delo solidno in trajno ter hitra postrežba. (30) 12—6

Josip Zabukovšek,

krojaški mojster v Celji

Glavni trg St. 19

Priporoča se za izdelovanje vsakortne obleke za gospode in dečke. Velika zaloga vsakortnega blaga, kakor tudi sortjeva obleke za kmete, gospode in dečke. Velik izbor vsakortnega perila in spodnje obleke.

(35) 20—0

Vabilo

k

občnemu zboru

Savinjske posojilnice v Žavci

v nedeljo dne 7. maja 1893 ob 2. uri popoldan

v občinski pisarni.

Dnevni red:

1. Predlaganje računov za leto 1892.
2. Volitev dveh revizorjev.
3. Razni nasveti.

Ako bi pri prvem sklicanem zboru ob 2. uri popoldne ne prišlo zadostno število udov Savinjske posojilnice v Žavci se na tisti dan v istih prostorih in s istim dnevnim redom drugi sklic zbor Savinjske posojilnice ob 3. uri popoldne skliče, pri katerem je vsako število navzočih udov sklepčno.

Žavec, dne 23. aprila 1893.

(63) 1 **Načelstvo.**

Krojaški mojster

Josip Hočevar

Celje, Grška cesta.

priporoča velečastiti duhovščini in slov. učiteljstvu svoje velike zaloge

starjema oblek za gospode in dečke

po najcenejšem kroju **a na mlečnih cenah.**

Velik izbor sukna in vsakih kakor tudi domačih svetovno priznanih tvrdk.

Vsako naročilo se hitro po željeni, tar se zagotavlja najcenejši in solidna postrežba.

Dobro blago

Tkalec v Vojniku

pri Celji

se naznanja in priporoča vsek. čast. duhovščini in slov. učiteljstvu ter se dopošlja domaca preja nazaj prte v vsaki poljubni barvi v sui tirakoti, dalje prtiče in brisače po najnižji ceni.

Kdor bi svoje preje ne imel, naroči si cenejšjeni tudi lahko pri meni.

Zagotavljajoč dobro in zvesto postrežbo ostani

(49) 3-3 **Štefan Čečka.**

Dobro delo

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mnogo ugodnejše, ko vsaka druga zavarovalnica.

Ona banka „Slavija“ izvaja **brez pomembnega zvišanja** gravarico do dividende, kaj je dosej izvedela pa 50% do 20%, in jedino leto celo 40%.

Za dobro izplačilo je dosej vsaka izmed „Slavije“ bez dvojnej mi-lionov gotovine, kar nobena druga zavarovalnica na prostornem jeziku

Kako **Slovenci za potrebno** je zavarovanje Slovenje, dokazuje sledeče

primere:

1. Mina Ivanšič na St. Vida nad Ljubljano, zavarovala se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrla je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

2. Jakob Šumrada, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

3. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

4. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

5. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

6. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

7. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

8. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

9. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

10. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

11. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

12. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

13. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

14. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

15. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

16. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

17. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

18. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

19. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

20. Ivan Ogrin, delavec v Ljubljani, zavaroval se je dne 1. avgusta leta 1891 za gotovi znesek 1000 gld., umrl je dne 10. decembra leta 1892 in je prejela od „Slavije“ 1000 gld.

Na pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovolje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani

v hotelu Ilirji, Gospodska ulica st. 17.

Izdajatelj in urednik **Dragotin Hribar.** — Tisk Dravtsene tiskarne D. Hribar v Celji.

(**Vinarski odsek**) Štajerskega deželnega zbora je predsjal, da se naj davek odpiše tudi pri vinogradih, katerih pridelek je strupena rosa uničila. Kakor je poročal c. kr. namestnik, se je vsled peronospore odplačalo davka 9400 gld., vsled škode pa trtni uši pa 2600 gld.

(**Maribora**) je dovolil deželni zbor, da sme 150.000 gld. vzeti na posodo.

(**Nadučitelja v Ljutomeru**) imenovan je g. J. Robič, nadučitelj v Št. Vidu pri Ptuju.

(**Stalni vinarski komisar**), kot deželni uradnik, postane g. J. Balon, vsled sklepa deželnega zbora.

(**Dve meščanski šoli**) na Štajerskem, naj bi se po nasvetu učnega odseka štaj. dež. zbora spremenili v rokodelski šoli.

(**Za podak v podhovstvu**) je razpisnih več ustanov po 50 gld., na štajerski podkovski šoli v Gradci. Prošnje je vlagati do 15. maja na deželni odbor.

(**V Ormiažu**) pri Kostjem se šolo zapri, ker noče baje občina skrbeti za primerne šolske prostore.

(**Iz Brolic**) Dne 17. mal. tmr. pritepel se je najbrž iz Hrvatskega strkel pes in ogrizel tukaj več psov, kateri so bili takoj ustreljeni. Steklega psa je pa tudi že tišti dan ustrelil lovec brežko grajičine. Kontumacija je naprovedana od 20. m. tmr. do 20. julija. — Na Markovo dne 25. mal. tmr. vselo se je o polu šesti uri popoldan poskupje kmeta Nepoštana v Curnovem pri Pišcah. Lepe velike strasne, blesi in kram zgoreli so s človeškim in živinskim živežem, kakor tudi s premnimi sodi vred. Živino so rešili. Ogenj bil je strašen, pomoči pa od nikoder. Drugo jutro so že le napazili, da ni bilo mogoče rešoditi, kaj gori. Ogenj je prevzročil petletni otrok.

(**Bruška čitalnica**) ni smela predstavljati igre „Svoji k svojim“. Čudno! V Ljubljani in na Koroškem se to igro brez cenzure predstavljali. Vsaj je čisto nedolžna!

(**Izseljevanje**) v Ameriko že ni prenehalo; zdaj pa zdaj gre za raznih postajah velja ali manjša truma. Tudi mladi ženski spol se podaja na daljno pot. Ta in tam si kolo poskuša na nepoštenj način popitati jo. Tako se je na Vidmu pripetilo, da je jeden izseljenec s slabim denarjem plačeval voznine. Toda uradnik je to kmalu zapazil in za njim telegrafiral. Če ne more kdo dobiti tukaj potnega lista, pa ga dobi iz Amerike — polije nu namreč kak izseljenec — zvojega.

(**Pri sv. Marku niže Ptuja**) se snuje „Bralno društvo“, kaj valna reč za nalega cvatarja. Osnovalni odbor je sestavil pravila in že predložil vis. c. kr. namestništvu v potrjenje in novorojeno dete se ima že zdaj s 50 udi ponašati. Reči zdaj — tem je bilo že kaj tacega potrebno? Število udov že opravičuje potrebo društva, ko bi ne imeli narodnega duha. — Ker te ravno o narodnem duhu govorim, toli mi srce uradovanje nalega okr. zastopa. Vsem svetu je znano, da je okraj. zastop, kakor tudi okraj. odbor v narodnih rokah in na to — rekel bi vsakdo — ti uradujejo slovenski — le po malem — ni tako — že slovenski govoriti? — Seje okraj odbora počnati se svoje razvočnosije g. t. . . . B. . . . Temu pa slovensko učeno kladivce le malo bije — tedaj drugo kladivce. Kako se naj tedaj zahteva od občinskih predstojnikov? Konečno z mirnim srcem naznanim, da smo v Šturmovci Slovenci in le slovenski obdujemo.

(**Rajhenburški godbeni klub**) priredi koncert s prijaznim sodelovanjem virtuoza in komponista g. C. Langer-ja dne 7. t. m. v čitalničnih prostorih.

Druge slovenske novice.

(**Kranjski deželni zbor**) je dovolil precej podpor za šolske stavbe, za narodna društva („Pravnik“, „Narodno kolo“), za zasajenje vinogradov z ameriškimi trtami, posvetoval se o urejevanji potokov, o nakupu naravoslovnih zbirk za deželni muzej, o poročilih deželnega odbora, o raznih prošnjah itd.

(**Ljubljanska mestna kranjlnica**) je lani storila posebno velik korak, kajti njene lanske gibanje je znašalo čez 1 in pol milijona gld.

(**Društvi sv. Cirila in Metoda**) je ob nakupu knjig za otmejne kraje darovala „Mohorjeva tiskarna“ v Celovci 282 knjig, „tiskarna sv. Cirila“ v Mariboru 10 pesmaric, c. kr. zaloga šolskih knjig na Dunaji je dala 20°/, poposta, Martinčeva knjigarna v Mariboru 10°/, „Gionfinijeva knjigarna v Ljubljani tudi 10°/, — Č. g. bogoslovec Janez Čemažar je poslal dva velika zavoja zelo rabnih knjig, nabranih mej nabrihoškimi gg. bogoslovci, g. Fr. Podobnik, nadučitelj pri sv. Barbari v Halozah, zaboj raznih slovenskih knjig z zasvečkom, da naj se razdele mej podružnice na Koroškem, in č. g. Josip Sančin, župnik v Predlokih, precej knjig. — Stolno mesto Ljubljansko nam je naklonilo 250 gld., kot prispevek za prvo polovico 1893. I. Gračka izvanakademiška podružnica, koji vrli in neumorni predsednik je starina-vodja g. Bradaška, nam je poslala po mladeniško delavnem g. Fr. Hrašovci, c. kr. sodniku v pokoji, 100 gl. 20 kr. Kot veledušno podporniko vrle te podružnice imenujemo danes: g. Marije Mošekovo, ki je zopet podarila podružnici 10 gld., g. Franjico Zabradovo, č. g. Avg. Skočirja, kurata na dež. bolnici in g. Mate Zidarića v Pregradu na Hrvatskem. — Poknovitelja je postala z dosokom 100 gld. g. Marija Koblar, rojena Rebarjeva, v Litiji. Slovenci! To je že šesta poknovitelja iz malega litijskega trga. Je-li temu pristavljati treba ke posebnih navduševalnih besedij? Dalje so nam naklonili: Podružnica za Ljutomer in okolico 100 gld., Šišenska podružnica upravomestnik g. Matijan, denarničar g. Suwal 50 gld., družba domoljubov 25 gld. ferijalno društvo „Sava“ pri veselici 20 gld., posojilnica v Konjicah 20 gld., posojilnica v Radovljici pri občnem zboru 5. aprila 1893 po zadružnikih zloženih 19 gld., g. A. Virant iz Novega mesta v Zagrebu pri g. Medvedu mej Dolenjkim in Zagorskim Sokolom nabranih 14 gld., posojilnici v Šmihelu nad Pitberkom in v Šoštanju po 10 gld., hišna družba „Omizje“ v Mozlji 10 gld. kot drugi znesek globe vpačane po udih, ki se varujejo v govoru slabotnega materinega jezika. Neimenovanec pri sokolovi veselici in telovadnih igrah v Ljubljani nabranih 8 gld. 68 kr., kranilni in posojilni društvi v Celovci in Nabrežini po 5 gld., g. Gregor Dolinar s Trate po g. odv. dr. V. Krisperji 5 gld. g. Iv. Jenko 5 gld., kot dar vesele družbe pri „Fortuni“ v Litiji, gostje in udje bralnega društva v Orehku pri veselici dne 16. aprila 4 gld. 10°/, kr., g. Velimir 4 gld., ki so jih zbrali za dom nadušeni gradki mladeniči o priliki Prešernovega večera, gospodičina v Opatiji nabrane 3 gld., g. J. C. J. vinotržec v Šiški 2 gld., — preostanek ob poravnavi računa in Neimenovanec pevo srebrno krono. Vsem veledušnim dobrotnikom skupaj in vsakemu posebej izreka najtopejšo zahvalo

vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(**Slovenske posojilnice l. 1892.**) Celjske posojilnice poročilo in računski sklep za l. 1892. kaže velik napredek tega obsežnega zavoda. Denarnega prometa je bilo namreč lani, v 12. upravnem letu pri tej posojilnici že čez 1½ milijon (1,361.380 gld.). Dobička je izkazala 12.528 gld. splošni rezervni fond je imel 6000 gld., posebni pa 44.004 gld., toraj ota skupaj že 50.000 gld. prihranjene zaloge. Iz tega ugodnega stanja celjske posojilnice, se torej že vidi, da je ona v resnici v stanu že zidati „Narodni dom“ za svoje in narodne potrebe.

(**Kranjski vinogradniki**) so dobili lani in predlanskem od deželne 2661 gld. podpore za nasad novih vinogradov z ameriškanskimi trtami. Od teh vinogradnikov je bilo 109 Vipavcev in le 15 Dolenjcev. Letos so se začeli pa tudi Dolenjci mnogobrojnejše oglašati.

(**Za pospeh nove vinorejo**) bode kranjska dežela nastavila v bodočem letu vinorejskega popotnega učitelja, ako bode drbava prevzela polovico stroškov. V podporo vinogradnikom in za tečaje v podsk. cepljenja ameriškanskih trt je odločila za tekoče leto 2000 gld.; enako svoto je tudi odmerila za bezobrestna posojila do naj-viljega zneska 150 gld.

(**Zgoreli je**) gospodarsko poslopje g. Ignaca Rozina v Šmartnem pri Litiji. Gosti je začelo pomoči ob polu 12. uri in bila je velika nevarnost, da se razširi požar na okolico, toda vrlo gasilno društvo šmartinsko zabranilo je večje nesrečo.

(**G. direktor V. Dolenc**) vinorejske šole na Grmu, je šel po naročilu deželnega odbora kranjskega na Ogersko, ogledat si ondotno novo vinorejo, zlasti vinograde, zasajene v peščeno zemljo, kateri na Ogerskem baje dobro vspevajo, ker imamo na Kranjskem, n. pr. na krškem polji tudi tako zemljo.

(**Rodi trtne uši**) se je v krškem okraju odpisalo pri uničenih vinogradih 4108 posestnikom 3600 gld., v Šentjernejskem okraji pa 2307 posestnikom 1840 gld. davka.

(**Umrli**) je nagle smrti v Krškem, znani poštar, g. Mihael Avsec.

(**Podpirnje nove vinorejo na Kranjskem.**) Kranjska dežela podpira sledeče amerikanske vinograde: pet vinogradov kmetijske podružnice v Kostanjevici, vinograd kmetijske podružnice v Beli cerkvi, vinograd kmetijske podružnice v Novem mestu in vinograda krške ljudske in meščanske šole. Od državne se vrdtujejo, osmoma podpirajo vinogradi v Kostanjevici, Šlapa, Derči pri Št. Jurnerji, na Raki, v Adlešičah in Božakovem pri Črnomlju.

(**Nove šole v krškem okraji.**) Deželni šolsvet je dovolil sledeče nove šole: Hrovaški brod pri Raki, Tržče v škocjanski fari, Gorenje gradišče, Vrhpolje, Orehovica in Ostrog (Grobljev) v fari St. Jernejski, Sv. Duh, Veliki Podlog v fari kostevniški.

(**Kriški davčarski kontrolor**), g. Fr. Gregorič, je premeščen na enako službo v Novo mesto; na njegovo mesto je prišel g. Lilek iz Ljubljane. — G. župnik P. Ogrin pri sv. Duhu je dobil faro Šuhorje pri Metliki.

(**Učiteljsko društvo novomeškega okraja**) je priredilo včeraj zabavni večer v dvorani „Narodnega doma“ v Rudolfovem, v korist društva in družbe sv. Cirila in Metoda, s kaj lepim vsporedom.

(**Kopanje na prostem konec aprila**) je nekaj nenavadnega, kakor je bila nenavadna letošnja poznadanska suša, ki je trajala skoro 3 mesece v velikem delu srednje in južne Evrope. Dne 26. in 27. aprila — pše se nam od Save — bila sta že tako vroča in soparna dneva, da je tojlonser v senci kazal od 23—24° C. Vsled tega se je tudi plitva Sava na nekaterih mirno tekočih in stoječih mestih tako ogrela, da so fantiči se ali brez škode spirat, umivat in kopat vanjo.

(**Mrtvega otroka so iz Save**) potegnili pri Jesenicah ob hrvaški meji; bil je moškega spola in bilo 4 leta star. Bog ve, kje je bilo deta v vodo padlo, bilo je v vodi že morebiti 2—3 mesece. Okrog vratu je imelo podobe sv. Benedikta.

(**V spomin Valvazorjeve smrti**) pred dvesto leti (16. septembra 1693), se bode v Krškem za bilo st. 85 (hiralnica) le letos vzidala spominska plošča, ker je slavni kranjski zgodovinar po viriih, priobčenih od kranjskega zgodovinskega plastelja Radiča, umrl takrat v tej hiši, ki je bila njegova last.

(**Suša**) — pomanjkanje krme in pade koncem aprila, — je bila po nekaterih krajih tako huda, da so živini pokladali škope, ki so jo ljudje s strahe tegali. Drugi so morali živini zvaja pobagati — največ so pa pustili živino stradati na golih suhih pašnikih, ker si niso mogli pomagati drugače.

(**Sadje**) je po vsem Slovenskem v najlepšem cvetu; v toplejših krajih je večinoma že ocvetelo, zlasti marulice, breskve in češnje. Le pri orehih se ni pokazalo cvetje; v hudi zimi so menda pozebli.

(**Iz Šmihela pri Pišberku**) 1. maja. „Katoliko-politično gospodarsko društvo“ priredilo je v nedeljo dne 30. aprila občni shod pri g. Šercerju v Šmihelu. Občina Šmihel ima najbolj zavedno prebivalstvo. Uradovanje vodi v slovenskem jeziku izbrani tajnik g. Kandut. Šmihel ima tudi slovensko posojilnico in šolo s slovenskim učnim jezikom. Zato je bil tudi shod nenagoženo chinkan. Na programu so bili govori: „o političnih strankah na Koroškem“, g. župnik Škerlanc, „o šoli“, g. Filip Haderlap, „o volitvah“, g. Vekoslav Legat, odgovor g. Plavca in pl. Metaitzu g. Kandut in „o gospodarskih zadevah koroških Slovencev“ g. Lenc. Ljudstvo bilo je navdušeno in zadovoljno, vse drugače, kakor pa teden poprej v Pišberci, ko so liberalni podani Kreschner, Plestz

in Metnitz pravim prostorom za „Ranestag“ zaslagali svoje modrost. Mi pa smo uvideli da koroških Slovencev že zdavna ne bodo zatirali, samo delati in delati je treba.

(**Nove slovenske posojilnice**) — osobito denarjske v onih krajih, kjer mladjo omenjati novo posojilnico, opozarjamo, da ima nazorna pravila posojilnica v Djekšah na Koroškem.

(**Ziljska železnica**) na Koroškem se bode začela v kratkem z drž.avno podporo zidati; ravno tako furlanska od Trbiža (Montfalcone) v Červinjan.

(**Slovenski duhovniki v Trstu**) so vložili prošnjo na namestnijo, zoper neznosne razmere, v katerih morajo služiti.

(**V Trstu**) so Slovenci dobro pripravljajo na volitev v mestni občešnji zbor. Sami res ne morejo drugod predvsti, kakor v okolici; toda v Trste lehko pripomoreje do večine tisti strankl, katera jim bode najbolje pravična in Avstriji odkritosrčno udana.

(**Novo vojno ladjo „Marija Terezija“**) spustili so v soboto zjutraj 29. aprila v Trstu v morje. V „stabilimento tecnico triestino“ pri sv. Roku, kjer se je zgradila nova oklopjača, vršila se je slavnost v navzočnosti odličnih gostov, članov Najvišjega dvora in vojaških in civilnih dostojanstvenikov. Kumica bila je nadvojvodinja Marija Terezija. Vse se je vršilo v najlepšem redu navzlic malo neugodnemu dobovnemu vremenu.

(**V Istri**) je v poreškopiljski škofiji velino večje pomanjkanje duhovščine. Temu so največkrive neurečne politične razmere.

(**V Gorici**) bil je pred poznalki obsojen urednik „Soče“ gospod A. Gabršček. Uredniki slovenskih listov imajo res tekavo. — V nemškem listu „Tagespost“ grdil je nek prof. Babuch Slovence na Goriškem, na kar pa je „Soča“ odgovarjala in povedala o profesorju reči, ki se ne spodobijo niti zavednemu človeku, toliko manj pa kot profesorju. Med drugim prišlo je na dan, da profesor drugih pisateljev dnevne izdelke poznbja kot svoje in se poslu za te plačevati. — Dasi je urednik hotel vse di kanati, da je resnica, kar je pisal, ni mu bilo dovoljeno in obsodili so ga. Proti obsodbi se je pritožil na najvišje sodišče, kjer upa, da bodo izrgnče sodili. — Če obsodba obvelja, plačati bode treba do 800 gld. — O tiskovna svoboda (!)

Druge avstrijske novice.

(**V Gradcu**) so bili zidarski delavci dolo ustavili, ker jim mojstri niso hoteli plač za toliko povišati, kolikor so terjali.

(**Prosvitli cesar**) se je po dolgem prestanku zopet podal v Budapešto, kar smatrajo lidi za ugodno poboljšanje sedanje vlade. — S slovanskega stališča se obnaja, da bodo vodili njetne matice, po predlogu poslanci, madjarski nacionalki, ki bodo s tem zopet zelo madjarsko širili med slovansko narode. — Ogerski državni zbor se je posvetoval o zboljšanji učiteljskih plač.

(**Nemški konservativci**) vsaj ena stranka njihova, stuje velik nemški dnevnik, ki ne bode tako prijazn Slovencem, kakor „Vaterland“. Zbaj so nabrali že 30.000 gld. Če nabarejo do 20.000, pa bodo z novim letom stopili 2 njim na dan. Slovenci menda takega lista ne bodemo podprali.

(**Delegacije**) so posvetovanje skupnih (vojaških in bosenskih) zadev, naše, vse prvič na dve polovici razdeljne drž.ave, sklicale se bode 25. maja na Dunaj in zborovale do 21. junija.

(**Češki deželni zbor**) je tudi dovolil nekaj podpor posojilnicam po Rafffeisenovem načrtu, kakor je bil delonjevatrijski deželni zbor že lani storil.

(**Ustredni Matice školska**) ki je za Čehe to, kar za nas naša družba sv. Cirila in Metoda, imela je lani 180.000 gld. dohodkov. Vzdržavala je 36 ljudskih šol s 180 razredi, 35 otroških vrtov in 2 gimnazji (v Opernkem Gradišču in Opavi).

(**Češke stranke**) so v dobrem zboru kaj teško prihajajoče. Zato se ni bo nadejati, da bi sedanje zasedanje tega zbora mogelo veliko vspeho za češki narod. Vendar se vse stranke vpirajo poblepom nemških liberalcev.

(**Juž.no-tirolski poslanci**) tudi letos nso prišli v deželni zbor. Zato izpadli bodo zopet svoje mandate.

(**Ogerski državni zbor**) bode razpravljal cerkveno-politične predloge. — Vlada predlaga, da bi duhovniki več ne vodili krstnih knjig. — Cesar je nenavadno odlikoval tajnika preega škofa, ki je bil svojemu gospodu pri najnižji redil življenje. — Poslanec je vlado vprašal, zakaj je bil minister debelne brambe na Dunaj k vojaškemu ogledu. — Nemarni se bo n-Ateri Kolušoveri, da preega vse meje.

(**Ogerska**) bode 3 milijone porabili za nakup zemljišča, kjer bi se ljudstvo naselilo proti ugodnim pogojem.

(**Judovski veri**) hočejo na Ogerskem po postavni poti pripomoči do enake veljave krščanske vere.

Ogled po širokem svetu.

(**Sv. oče papež**) je postal največji magnet, zajmenitnejši prebivalstvo vseh mogočnev tega sveta, vse se mu hlaja, vse iščo pri njem pomoči in varstva. Vsaj se mu je celó protestantski nemški cesar pokloni ob priliki, ko je bil del v Rim čestitat italijanskoma kralju k petindvajsetletnici.

(**Lužiški Srbi**) na Sakserskem so le velino v slovenvenem edinu časno gibljeju. Imajo v Budišinu svoji Matico srbsko, ki je imela lani 2700 mark dohodkov in izdala svojim udom 4 knjige 2 serpéča „Časopisa“, „rustiko“, „mali gratulant“ in zbirko povesti. Po občnem zboru, po katerem je bilo 50 članov, pela se je pesem: „Hiže Serbstwo njenjegajmo“ (ne si Srbstvo izgubljeno.

(**Veliki ruski minister**) Giers je bil na Dunaji. Obiskal ga je sam naš cesar, kar je velika čast in kar utegne pomeniti, da se utegne prijateljstvo naloga cesarja z mogočnim Rusom obnoviti.

(**Na Angleškem**) je v narodni zbornici predri minister Gladstone s svojim predlogom, pomagati narodni Irski. Toda čaka ga le kad bej v gosposki zbornici, kjer se mu bodo lordi že hujše vpili, kakor nekateri kričači v ljudskem parlamentu.

(**V Arabiji**) tudi čakajo zdravljenje župnika Kneippa. Izišel je letos v arabskem jeziku koledar s podobo tega župnika, čegar način zdravljenja se tupo priporočuje.

(**Indijanci**) so za dobro plačo pripravili več svoje neobdelane zemlje vladi Zjedinjenih drž.av. Na tem zemljišči bode zopet dovolj posetnova za priseljevanje.

(**Na svetovni razstavi v Chicagi**) bode posebna znamenitost velikanski umetni slon, ki se bode vrtil s posebnim znotranjim strojem na okrog, z repom migal, oči obračal in z ušlji kopital ter vžnsih strašno zarjovel. V njem boste 2 zadatrojji, v prišlja bode plešiče, v 1. nadstropji jedilnica. Stal bode nalega denarja pol milijona goldinarjev.

Dopisi.

(**Mozirje.** (Blagoslovljenje nove šol. zastave.) Prav lepo slovensnost je obhajala tukajšna šol. mladina, kakor sploh cela župnija dne 9. aprila t. l., ko se je blagoslovilo novo šol. zastavo. Izvon domačih gg. duhovnikov so pri tej svečanosti že sodelovali dekan gornjegradski, gvardijan iz Nazareta in novoimenovani župnik Polakovski. G. dekan je zastavo blagoslovil ter je potem v prisrnem govoru zbranemu ljudstvu razložil pomen banderu sploh, kakor tudi pomen polsk. ki so na zastavi. Ritra zastavi je bila mil. grofa Antonija plem. Ronazzi, posestnica na Brah, ki je tudi na zastavo pripela trak s prekrasnim venčem ter je prvi žrdelj v njo zabila. Druge žrdelje pa so zapovedoma zabili vsi narodni duhovniki, nije kraj orisoma okraj. šol. sveta. Al. in I. Goričar in pa dva učenca. Zastava je te tekne bole svile in ima na eni strani podobo sv. Jurja, gravovirankov sv. Cirila in Metoda, na drugi pa angelja varha. Izdelala je zastavo krščanska akademija v Pragi, v naše poročno zadovoljnost tako glede cene, kakor tudi jako dostojne in okusno izvanaje oprave. Mi toraj vsem, ki si toke zastave namenjajo, to tudi najtopleje priporočamo. Zakaj bi si take reči narodovali pri tujih šolskih tvrdkah, ko pa vse to tudi dobimo pri izdelkov naši narodni delkom. Ako bi se toraj le kje na Slovenskem tako bandero izdelalo, tedaj svetujemo, da se dotičnik (ostmejo naznanost do „Akademie kreativnaki v Prazu. Ilustrovati sliee č. 223—1.“ni jih smemo zagotoviti, da se bode, kaker se je nam, tudi njim izročilo dobro, vestno in tudi šolkar mogoče po ceni zvršilo.

Od sv. Marka niže Ptuja. (Velik požar.) V občini Bukovci, župnije sv. Marka niže Ptuja, bil je v nedelji 16. aprila tako velik požar, kakoršnega najstarejši ljudje ne pomnijo. Med popoldanskim službo božjo stopij g. kaplan J. Kostanjevec pri velikih vratih v cerkev ter kratko naznani „v Bukovcih gori!“ Po tem poročilu nastala je gnječa, vse je hitelo pomagat, vse kričalo in jokalo. V tem trenotku zasliši se pa tudi plat zvoni in prodno je udarilo petkrat, bilo je že 10 hiš v plamenu, ker je ravno o tem času pihal veter proti vzhodu, kakor je vas postavljena. Bela in nevoja je zelo velika, in da se ni že mnogo večja nesreča zgodila, zahvaliti se moramo vrlim Novovaščanom, kteri so bili prvi si svojo občinsko brizgalno na mestu. Nekoliko trenutkov pozneje pripelal se je g. Pongratz, posestnik Dermovskega gradu, si svojo brizgalno in „Ptujsko ognjegasno društvo,“ katerema se posebna hvala za to, da se je podalo čez svoje meje. V starih urah se je ognj umeril (lokalizirali. Kljubu vsem naporom pogorelo je vendar 29 posestnikov z vsemi gospodarskimi poslopji, z vsem živežem, z vsem orodjem in z vso obleko.

Poročati pa tudi moramo žalostnim srcem, da se izgubili trije otroci svoje ljetnjeje in se več ljudij opeklo. Tudi 22 glav živine je zgorelo. — Tej revežini opomogo se je s prvem trenotku, kolikor mogoče z milimi darovi. V dveh urah je bilo nabranega v ptujskem „Narodnem domu“ po predsedniku g. Gregorišu 60 gl., g. Hatzer daroval je 50 gl., mil. g. prošt 20 gl., g. dr. Horvat 10 gl. in g. Reicher tudi 10 gl. G. Ornigg, Stary in Fürthaer pomagali so s tem, da so poslali kej drugi dan po g. Fr. Čeha revežem peceve. G. Kazimir, trgovec v Ptuji, odbije pogrešeno bremenjeno špecerijsko blago. Tudi veleuma vsi ostali trgovci pomagajo si svojim blagom, vsak po svojej moči. Vsem dobrotnikom toraj najročnja hvala. Bog jim povrni stotero!

Iz šolskih dolina. (Obrtne zadeve.) Omenili ste v Celji „Obrtnovrenske obrtne društva“. Potreba je res bila za tako združitev. Slovenci smo tako raztresani in se tako malo brigamo drug za drugega — posebno velja to o obrtnikih — da dostikrat do cela prezremo, kak nov, vesel pojav obrtništva. Koliko imenitnih reči so Slovenci izumili, a ker ni bilo podpirateljev in priporočevalcev v domačih krogih, poneli je svoje delo izumitelj tujem. Ta izkoristil je vedno dobro vsako novost ali izboljek sebi v prid in si mnogokrat napolnil žepa.

Takaj bi imelo društvo lahko lepo nalogo. Odbor naj bi gledal, da se seznani z vsemi drugimi obrtnimi društvi, skušal priti z njimi v dotiko in po njih v zvezo s trgovci in drugimi, kateri odpošljejo obrtne izdelke. Skrbeti bi moralo društvo, da se domači izdelki naznanjajo svetu, priporočajo in sprejmijo v promet. Domače obrtnike pa bi spodbujalo, da pripelljejo društvu svoje delje. Isto tako naposlednje naj bi pripeljalo, ki nimajo potnjeja, da bi se zanimali za obrtnijo in poročali društvu.

O jednem takem slučaju govoriti hočem danes.

Potoval sem po Kranjskem in prišel v prijazno Ilirsko pri Bovovnici. Ogledoval sem lepe in poselne volno čuleč Ilirsko, ki izvira pri župnem gosp. Josipu Verbiču pred hišo. Ko tako zamaknen stojim in opazujem, pozdravi me veseloga obraza prijazen gospod, kateri se mi predstavi za lastnika teh fag. Ko mu razložim svoje želje in želim, kako malo se pri nas stori za obrtnijstvo, povabi me, da si hočem ogledati morda njegovo trovnico „za vpogojeno pobirtvo samo iz vpogojenega lesa“. — Kako sem bil presenečen videti takaj v Ilirsi kaj tacega. Stoli, klopi in vsi drugi taki izdelki prijali so mi toliko, da sem kaj narodil za se precej blaga. Sedaj, ko doma ogledujem to fino delo in ga primerjam domajskim izdelkom, vidim v koliko bi bili mi Slovenci na boljem, ko bi se več brigali za svoje izdelke in hoteli uvideti, da te znamo delati za